

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 18. april 2006
Kontor: Valgkontoret
J.nr.: 2005-21000-3
Sagsbeh.: DSI
Fil-navn: udvalgsspørgsmål 22

Besvarelse af spørgsmål nr. 22 (L 136), som Folketingets Kommunaludvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 31. marts 2006

Spørgsmål 22:

"Hvilke opgaver indenfor dagpasningstilbud og andre tilbud til børn og unge er obligatoriske opgaver for kommunen i lovforslagets forstand, jf. bemærkning side 8 og ministerens svar på spørgsmål 11?"

Svar:

Familiestyrelsen har til brug for besvarelsen af spørgsmålet vedrørende tilbud til børn på normalområdet udtalt følgende:

"Inden for dag- og klubtilbudsområdet er det en obligatorisk opgave for kommunen at stille det nødvendige antal pladser til rådighed.

Det følger således af servicelovens §§ 7 og 19 (bekendtgørelse nr. 1187 af 7. december 2005 af lov om social service), at kommunen har pligt til at sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i dagtilbud til børn og de nødvendige klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud til større børn og unge.

Kommunen kan løse den obligatoriske opgave at opfylde forsyningsforpligtelsen ved at stille pladser til rådighed i kommunale eller selvejende daginstitutioner, kommunal dagpleje og private puljeordninger, samt klubber og andre socialpædagogiske fritidstilbud til større børn og unge. Som følge heraf er de selvejende institutioner og puljeordningerne – uanset at de er privat oprettede og drevne – en del af den obligatoriske kommunale opgaveløsning og dermed omfattet af L 136.

L 136 omfatter derimod ikke privatinstitutionerne efter servicelovens § 11 a, som kommunen hverken har ret eller pligt til at visitere børn til."

Socialministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet vedrørende øvrige sociale tilbud til børn og unge udtalt følgende:

"Alle servicelovens tilbud til børn og unge med behov for støtte på grund af handicap eller sociale eller adfærdsmæssige problemer er opgaver, som kommunen er forpligtet til at varetage. Forpligtelsen ligger i, at kommunen skal stille de forskellige typer tilbud eller støttemuligheder til rådighed fx anbringelse, aflastning eller kompensation for merudgifter, hvis kommunen

i den konkrete sag vurderer, at der er behov for netop den type tilbud eller støtte.”